

[Birkholm]

af § 43, stk. 3, i den eksisterende lovtekst, at en sådan ydelse kun gives, hvis det sociale udvalg undtagelsesvis skønner, det er nødvendigt.

Efter det lovforslag, som er fremsat af socialministeren, vil det stadig være sådan, at hjælp til boligudgifter kun skal gives, hvis det sociale udvalg undtagelsesvis skønner, at den bør gives. Det kan godt være, at socialministeren nu om et øjeblik vil sige, at meningen med lovteksten er, at den altid skal gives, men et hvilket som helst socialudvalg vil med lovteksten i hånden kunne henholde sig til, at sådan er det ikke, og vil kunne afvise en klient, der med henvisning til den nye paragraf begærer tilskud til den del af boligudgifterne, der overstiger 25 pct.

Uanset hvad fru Lone Dybkjær er usikker på, må jeg henholde mig til, at den eksisterende tekst ikke giver de garantier, som socialministeren lover, og derfor vil jeg gå ud fra, at et stort flertal af partier vil støtte det af VS uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Regeringen kan ikke tiltræde de af mindretallene stillede ændringsforslag. Jeg skal komme med nogle korte kommentarer og argumenter for ikke at stemme for ændringsforslagene.

For det første vil jeg sige, at i overensstemmelse med flertallets udtrykkelige tilkendegivelse i betænkningen indarbejdes der i det kommende ændringscirkulære til konthjælpscirkulæret en kraftig henstilling om i større omfang at anvende § 40, stk. 1, til gældssanering, hvor det findes rimeligt og påkrævet. I lighed hermed uddybes retningslinjerne om rådgivning og vejledning, navnlig med henblik på at få ansøgeren ud af systemet inden udløbet af 9 måneders perioden. Ved dette gennemfører vi en opstramning, som ligger inden for rammerne af konthjælpsafsnittet. Jeg vil nok sige, at hvis man skulle til gennem ændringsforslag at bygge alle den slags ting ind, så ville det efterhånden være umuligt at få loven til at funge efter hensigten.

Hvad angår SFs forslag om at indføje ordet »mindst« i § 43, stk. 3, 3. pkt., vil jeg godt sige, at vi dermed kommer ud i en ny usikker regel. Det, der er hensigten med det

forslag, der er fremsat, er netop at få en retsbestemt regel.

Hvad angår ændringsforslag nr. 4 om dækning af fagforenings- og A-kassekontingent, vil jeg kun sige, at der som bekendt efter bestemmelserne – det fremgår af et svar til udvalget – er mulighed for at ansøge gennem revaliderings- og pensionsnævnet, og det er vores opfattelse, at den slags ansøgninger i de fleste tilfælde imødekommes.

Jeg vil indsparke den fodnote, som specielt går på spørgsmålet om A-kassekontingent, at det måske var rimeligt, at man eksempelvis fra organisationernes side fastslog, at i den situation, hvor medlemmer er bistandsklienter, er de fritaget for at betale kontingent, således at det ikke er det offentlige, der skal dække det.

Men nu vel, tilbage står, at der stadig væk ved ansøgning til revaliderings- og pensionsnævnet er stor mulighed for at få dækket dette beløb lige så vel som andre enkeltudgifter, hvis det er rimeligt begrundet.

Til sidst vil jeg godt komme med nogle bemærkninger til VS' ændringsforslag uden for betænkningen. Forslagsstillerne sammenblander her kompetencereglen i den gældende § 43, stk. 3, 2. pkt., og lovens krav om, at der skal gives forhøjet hjælp til dækning af boligudgifter, såfremt en billigere bolig ikke kan skaffes. Der er således tale om en misforståelse hos VS, når det i bemærkningerne til ændringsforslaget gøres gældende, at det »stadig vil være overladt til det sociale udvalg skøn, hvorvidt der overhovedet skal ydes hjælp til dækning af en del af boligudgifterne«. Der bliver tale om en retsbestemt ydelse. Ordet »kan« i § 43, stk. 3, 2. pkt., sigter alene til den omstændighed, at det sociale udvalg for så vidt angår boligudgifter selv har kompetence til at forhøje hjælpen hertil. Det er altså spørgsmålet om en kompetenceregulering, men der vil blive tale om dækning af boligudgifter efter den regel, som fremgår af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Jeg vil gerne spørge socialministeren, om han vil benægte, at den nye bestemmelse om tilskud til boligudgifter stadig væk står under den præmis, der hedder – jeg citerer fra § 43, stk. 3: